

عنوان مقاله:

بررسی آسیب پذیری اجتماعی زنان در حوادث طبیعی با تاکید بر زلزله های ورزقان و اهر

محل انتشار:

دوفصلنامه مدیریت بحران، دوره 7، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

امیر سلطانی نژاد - دانشگاه فرهنگیان کرمان

ادیبه برشان - دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

کشور ایران یکی از کشورهای حادثه خیز دنیا است که به طور میانگین هر هفته یک بار زلزله ی بالای ۳ ریشتر را تجربه می کند. اگر چه زلزله یکحادثه ی طبیعی است، اما به سبب آثار اجتماعی گوناگونی که دارد به یک موضوع جامعه شناختی تبدیل شده است و گروه های آسیب پذیری را به وجود می آورد. یکی از این گروهها زنان هستند. هدف این پژوهش بررسی آسی بی پذیری اجتماعی زنان در زلزله است. روش پژوهش از نوع کیفی- کمی است. در بخش کیفی، محقق ب همنظور شناخت آسیب های اجتماعی زنانی که زلزله را تجربه نمود هاند، به گردآوری مقول هها از طریق گروه کانونی پرداخته است. در مرحله ی کمی، پژوهشگر نود نفر از زنانی را که زلزله های ورزقان و اهر را تجربه کرده اند انتخاب و سپس نود نفر که زلزله را تجربه نکرده اند به طور همتا با گروه اول انتخاب نموده و متغیرهای تحقیق را مورد بررسی قرار داده است. نتایج پژوهش نشان داد زنان، از جمله گروه های اجتماعی هستند که میزان صدمات و آسیب های وارده بر آنها زیاد است. زنان علاوه بر بالا بودن میزان مرگومیرشان، قربانی آسیب های اجتماعی همچون عدم امنیت اجتماعی، بی اعتمادی نسبت به اجتماع و بیگانگی اجتماعی می شوند.

کلمات کلیدی:

آسیب پذیری، زنان، زلزله، بیگانگی اجتماعی، بی اعتمادی اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1429657>

